

Školkoviny

*Informační bulletin
Mateřské školy Košťálov*

MOTTO:

**„Náš zítřek je
v dětech.“**

e-mail: materskaskola@kostalov.cz

www.ms.kostalov.cz

telefon: 481 689 235

Vítáme Vás na stránkách „jarního“ vydání našich ŠKOLKOVIN. Tentokrát jsme pro Vás připravili:

1. Informace ze školkového života

- uzavření MŠ o prázdninách
- školní výlet
- tradice ve školce
- sportovní aktivity + dopravní výchova

2. Než půjdu do školy..... Logoprevence + praktická cvičení

3. Než půjdu do školy..... Grafomotorika, správné držení tužky

4. Rady pro rodiče – „Skvělý rodič“

5. Stránka pro děti

Termín uzavření MŠ o letních prázdninách:

15. 7. – 16. 8.

Školní výlet - hrad Pecka + pohádka „Princ Bajaja“

na školní výlet se společně vydáme autobusem na hrad Pecka – 6. 6. Pro děti zde bude připraveno divadelní představení – pohádka Princ Bajaja na motivy Boženy Němcové, zahraje ji společnost **Pěnkavův Dvůr**: „Jsme první kamenné divadlo pro staré české, historické pohádky. Naše pohádky jsou zábavné a současně poučné. Využíváme v nich koně, zvířata, opravdové rekvizity a nádherné kostýmy.“

více o společnosti na: www.penkavuvdvor.cz

Lidové tradice ve školce

Lidové zvyky a tradice se vyvíjely dlouhá staletí a některé se udržely dodnes. Zpříjemňovaly lidem život naplněný prací a většinou souvisely s křesťanskými svátky. České země jsou zajímavé tím, že každý kraj má navíc i své vlastní zvyky.

Ve školce se snažíme dětem připomínat české tradice a zvyky, kterých má naše republika tolik, že jí mohou ostatní státy opravdu závidět. Začínáme Svatým Martinem, Advent nás dovede k Vánocům. Nový rok a Tři králové jsou na začátku dalšího roku a veselý Masopust si rádi užíváme společně. Jaro přivoláme vynášením Morany a jsou tu Velikonoce a letíme s Čarodějnicemi ☺

Vynášení Morany

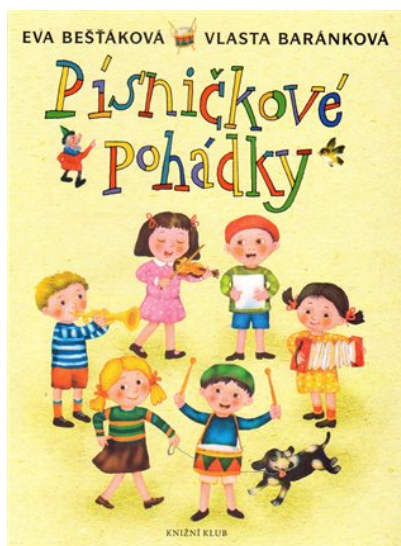

Vynášení Smrti nebo Morany je starodávná tradice, která se ze starých slovanských časů dochovala až do dnešní doby. Pro naše předky byl rituál vynášení zimy a vítání jara velmi významnou událostí.

Také naše MŠ přivítala jaro tímto zvykem a každá třída si svoji „BABICI ZIMICI“ sama vyrobila. Společně za doprovodu lidových říkadel jsme ji hodili do Olešky.

„Přišlo jaro do vsi,
kde si, zimo, kde si?
Byla zima mezi náma,
a včil už je za horama,
hu, hu, hu, jaro už je tu!“

Lidové písně

Lidové písně jsou takové písně, u kterých není znám jejich původní autor, jedná se vždy o písně plně anonymní. Písně byly většinou šířeny ústním podáním, často tak, že matka doma předzpěvovala svým dětem a ty její písně odposlouchaly. Lidové písně se tímto způsobem dědí z generace na generaci, z pokolení na pokolení, od jednoho člověka k jinému.

Přečetli jsme knihu „Písničkové pohádky“, kde autorka k nejoblíbenějším lidovým písním napsala zajímavé pohádkové příběhy. Kniha je krásně ilustrovaná. Děti kniha zaujala a moc bavila, po přečtení jsme si ji také přidali do našeho Čtenářského deníku (který si můžete prohlédnout v šatně II. třídy).

Naše sportování

Dnes s netradiční pomůckou - padák

Padák je kruhová plachta různého průměru, ušitá z lehké, ale pevné látky, která umožňuje rozmanitou manipulaci. Při ní se padák mimo jiné vlní, nadouvá vzduchem, vznáší... Ve středu kruhové plachty bývá větší či menší otvor.

Padák je pomůckou, kterou nemůže ovládat jedinec. Aktivity s padákem provádíme společně, ve spolupráci s ostatními. Při hře s padákem se rozvíjejí sociální dovednosti a vztahy, pohybové a manipulační schopnosti, prostorová orientace, zlepšuje se uvědomělé ovládání vlastního těla, koordinace pohybů, kooperace. Sladuje se také pohyb s rytmem říkadla, písničky.

Padák může být při hře mlýnským kolem,

rybníkem... Promění se v cirkusové šapitó, domeček, může se však také změnit v past, ve které uvíznou myšky, lvíci či medvědi. Vytváření mírných vlnek, vln i rozbouřené mořské hladiny můžeme využít třeba i při poslechu pohádky. Nebo se padák stane stříškou pro děti ....“zvířátka“.

Padák nabízí dětem možnost, aby si vyzkoušely, k čemu je, aby samy zkoumaly, jak je možno padák využít, jak mohou s padákem manipulovat, jak padák na pohyb reaguje, a učí se tak padák lépe ovládat.

Dopravní výchova pro předškoláky

*Nejvhodnějším místem, kde je možné praktikovat dopravní výchovu, je bezpochyby **dopravní hřiště**. Bylo by škoda, tedy nevyužít krásné hřiště v Košťálově. Za doprovodu šikolené asistentky p. I. Piryové jsme hřiště navštívili ve čtvrtek 18. 4., kde se děti nejdříve seznámily v učebně se základními pravidly jízdy na kole a s ochrannými pomůckami. Posléze jsme si prakticky vyzkoušeli jízdu dle pravidel a značek. Děti vše zvládaly dobře a proto jsme se domluvili na dalším termínu praktického výcviku v červnu (přesné datum sdělíme na nástěnkách).*

Než půjdu do školy.....

Logoprevence / zdroj: Informatorium/

Podněty k rozvoji řeči:

- rozvoj slovní zásoby (popis věcí, hraček, obrázků v knížce)
- rozvoj vyjadřovacích schopností (tvorba vět podle obrázků,

vyprávění příběhů, pohádek, odpovědi na otázky celou větou, říkanky, písničky, atd.)

- rozvoj grafomotoriky, jemné motoriky (kreslení, vybarvování, vystřihování)
- rozvoj hrubé motoriky, pohybu (běh, poskoky, jízda na odrážedle, na koloběžce, na kole, plavání, lyžování, atd.)

Při řeči je velmi důležité **správné dýchání**, a nejen při ní. Když mluvíme, zpíváme, potřebujeme správně ovládat naše dýchání. Zásobování kyslíkem má vliv na funkci všech orgánů, je důležitý při správném vývoji

hrudního koše, držení těla. Nejprve se musí vaše dítě naučit správně nadechovat.

Nabízím Vám několik **her a hříček pro ovládnutí svého dechu**.

Vyzkoušejte je:

sfoukněme svíčku:

Zapalte svíčku a pomalu do svíčky foukejte. Plamínek musí stále plápolat a nesmí zhasnout. Můžete si dát s dítětem závody na čas. Kdo déle dokáže foukat do svíčky, aniž by zhasla, vítězí. Rychlý nádech a výdech je při sfoukávání svíčky nesprávný.

foukáme do bublifuku:

Udělejte si malou soutěž. Kdo vyfoukne největší bublinu? (u vydechování dbejte na to, aby byl výdech pomalý a plynulý, nikoliv rychlý a zbrklý). Kdo nejpomaleji, aby nepraskla?

větrík fouká do peříček:

Na okraj stolu dejte dvě peříčka – jedno pro Vás a jedno pro dítě. Kdo dřív přefouká svoje peříčko až na druhou stranu stolu?

Než půjdu do školy.....Grafomotorika

Grafomotorika /časopis Informatorium /

Grafomotorika je ta část jemné motoriky a psychických funkcí, kterou potřebujeme ke kreslení a psaní. Její stupeň vývoje významně ovlivňuje kresbu i písemný projev dítěte.

Hrubá motorika zahrnuje pohyblivost končetin a celého těla. Vychází z pohybu velkých kloubů (ramenní, loketní, kyčelní a kolenní kloub) a zdokonaluje se při chůzi, běhu, poskocích, při hrách s míčem. Naproti tomu **jemná motorika** (jejíž vývoj vychází z hrubé motoriky) je rozvíjena pohyby zápěstí a prstů. Rozvoji jemné motoriky napomáhají každodenní činnosti, sebeobsluha, tvořivé a rukodělné činnosti a manipulační hry, jako jsou např. stavebnice, mozaiky, puzzle.

Kresba je součástí přirozeného vývoje dítěte, je pro ně hrou a zábavou. Jestliže však dítě předškolního věku kreslení či jiné záměrně vedené činnosti samo nevyhledává či se jim spíše vyhýbá, bývá často příčinou **opožděný vývoj grafomotorických dovedností**.

Předpokladem plynulého, uvolněného a bezúnavného psaní je správný úchop – tzv. **špetkový úchop**, který umožňuje vysokou míru koordinace svalových skupin prstů a ruky, zpřesňuje pohyby a umožňuje uvolnění ruky při psaní. **Špetkový úchop by měl být u dětí navozen, jakmile dítě začíná více kreslit. Rozhodně však před nástupem dítěte do školy.**

Úchop psacího náčiní

Pro psaní je nejvýhodnější tzv. **špetkový úchop**, který umožňuje jemnou pohyblivost ruky do všech stran.

Špetku dítě vytvoří ze tří prstů – palce, ukazováku a prostředníku. Tužka leží na posledním článku prostředníku, seshora ji přidržuje břicho palce a ukazováku (břicho palce leží proti břichu ukazováku nebo mírně výš nebo i mírně níž).

Prsteníček a malíček se na úchopu nepodílejí, jsou volně pokrčené v dlani. Malíková hrana se lehce dotýká podložky.

Tužku dítě drží asi 2 - 3 cm od jejího hrotu.

Tužka přesahuje kožní řasu mezi palcem a ukazovákem (krátké pastelky a tužky jsou naprosto nevhodné).

Psací náčiní směřuje k rameni nebo míně vně ramene (na konci tužky je „očičko“, které chce stále vidět toho, kdo s tužkou píše). Hrot psacího náčiní je při psaní nejdále od očí dítěte.

Ruka i prsty jsou uvolněny, nesvírají tužku křečovitě. Zvedne-li dítě ukazováček, psací náčiní nevypadne. Lze je vytáhnout z ruky lehce.

Navodit špetku můžeme pomocí cvičení jemné motoriky – nápodobou „solení“, drobení, tvarováním špičatých „nosů“ z těsta či plastelíny, vhažováním korálků či jiných drobných předmětů do nádob s úzkými hrdly apod. Prostředníček a malíček zpočátku dítě udrží v dlani přidržováním papírové kuličky.

Vhodné je používání tzv. „**trojhranného programu**“ – tužky a pastelky ve tvaru trojúhelníku, kdy každá strana trojúhelníku tvoří opěrný bod pro jeden prst. Pro nácvik úchopu je možné použít také gumovou násadku s vytlačenými důlky pro jednotlivé prsty.

Pomocí dětem můžeme vhodnou asociací: „Tužka je po delším psaní unavená, proto ji položíme do postýlky (na poslední článek prostředníku), břicho palce vytvoří polštářek a břicho ukazováku peřinku, která tužku zlehýnka přikryje.“

správné sezení:

správné držení psacího nástroje:

Zdroj: Informatorium

Které činnosti rozvíjejí jemnou motoriku?

Rukodělné činnosti: navlékání korálků, knoflíků, těstovin, plodů, přišívání knoflíků, prošívání látky, modelování pomocí plastelíny, hlíny, těsta – hmota se mačká, uždibuje, slepuje, válí, malování prstovými barvami, temperovými a vodovými barvami, obtiskování razítek, vlastní výroba tiskátek, mačkání papíru, stříhání a vytrhávání z papíru, lepení a skládání z papíru.

Úkony spojené se sebeobsluhou: zapínání knoflíků, zipů, přezky, navlékání ponožek, oblékání sebe sama nebo panenek. Stavebnice, společenské hry: práce s různorodými stavebnicemi – je vhodné se vzrůstající koordinací pohybů vyhledávat stavebnice s menšími dílky, skládání kostek, skládání mozaik a společenské hry.

Pomoc při každodenních činnostech: hnětení těsta, vykrajování, míchání, krájení zeleniny, přesypávání, mletí koření, věšení prádla, zamykání, odemykání, rozsvěcení světel, listování v knize po jednotlivých listech, motání klubíček vlny, šroubování – uzávěry lahví, práce s nářadím.

Proč jsou děti netrpělivé, znuděné, opuštěné a vychloubačné?

zdroj: www.skvelyrodic.cz

„Mám za sebou dlouhou terapeutickou praxi. Chodí ke mně děti, rodiče a také učitelé. Učitelé si stále více stěžují, že děti jsou v mnoha aspektech horší.

Tento názor je velmi jasný a konzistentní a slýchávám ho od každého učitele, se kterým se setkám.

Během své praxe i já sama pozoruji úpadek v sociálním, emocionálním a vzdělávacím fungování dětí, ale zároveň sleduji neustálý a prudký nárůst výskytu různých poruch učení a dalších diagnóz.

Jak víme, mozek je tvárný. Pomocí vlivu okolí umíme mozek „posílit“ nebo „oslabit“. Jsem bohužel přesvědčena, že i navzdory nejlepším záměrům přetváříme mozek dětí tím nesprávným způsobem.“

1. Děti dostávají vše, oč nás požádají

„Jsem hladový!“ – „Hned zastavím a půjdeme se někam najíst.“ „Jsem žízňivá!“ – Podívej, tady je automat, koupím ti něco k pití. „Nudím se!“ – „Tady máš, vezmi si můj telefon.“

Právě schopnost oddálit uspokojení je pro budoucí úspěch nezbytná. Náš záměr je jasný – udělat dítě šťastným. Ale šťastným ho bohužel uděláme jen v daném okamžiku.

Z dlouhodobého hlediska děláme pravý opak. Dokázat oddálit uspokojení vyžaduje schopnost dokázat fungovat ve stresu. Naším dětem dělá stále větší problém bojovat, byť jen s minimálním stresem, ze kterého se na cestě za úspěchem stává obrovská překážka.

S neschopností oddálit uspokojení se často setkáváme ve školách, nákupních centrech, restauracích či obchodech s hračkami. Děti často vybuchují vzteky, když slyší NE, protože rodiče jejich mozek naučili, že vše, co si umíní, mohou dostat hned.

2. Omezená sociální interakce

Všichni jsme zaneprázdněni a ve snaze naše děti zabavit jim vkládáme do rukou různá technologická zařízení. V minulosti byly děti zvyklé si hrát venku, kde si v přirozeném prostředí osvojovaly a procvičovaly sociální dovednosti.

Čas strávený venku dnes bohužel nahradily technologie. A právě kvůli technologiím mají rodiče méně času na sociální interakci se svými dětmi. Je zjevné, že naše děti v tomto směru zaostávají...

Technologie neumí rozvíjet jejich sociální dovednosti. A přitom ti nejúspěšnější lidé mají úžasné sociální dovednosti! Proto by měly být prioritou při výchově dětí.

Mozek je jako sval, který je třeba trénovat. Chcete-li, aby vaše dítě umělo jezdit na kole, musíte ho naučit potřebné dovednosti. Chcete-li, aby vaše dítě umělo čekat, musíte ho naučit trpělivosti.

Chcete-li, aby se vaše dítě umělo socializovat, musíte ho naučit sociálním dovednostem. Takto je to bez rozdílu s každou zručností.

3. Nekonečná zábava

Naším dětem jsme vytvořili umělý zábavný svět. Neexistují „nudné“ momenty. Když dítě zůstane ticho, snažíme se ho rychle opět nějak zabavit, neboť jinak máme pocit, že si neplníme své rodičovské povinnosti. Žijeme ve dvou rozdílných světech. Děti mají svůj svět plný zábavy a my máme ten náš – pracovní. Proč nám nepomáhají v kuchyni nebo s praním? Proč si neuklidí svůj pokoj?

Jedná se o základní monotónní práci, která mozek trénuje k tomu, aby byl pracovitý a fungoval i v případě, kdy se

nudíme. Podobně je to i s učením. Když děti začnou chodit do školy a musí si psát domácí úkoly, odmítají pracovat.

„Nemůžu, je to moc těžké! A nudné.“ Proč je tomu tak? Protože pracovitost nelze trénovat pomocí nekonečné zábavy. Pracovitost lze trénovat pouze prací.

4. Technologie

Využívání technologií na to, abychom zabavili děti a neutratili peníze za chůvu, nás v konečném důsledku stojí ještě více. Dopláčí na to nervový systém našich dětí, jejich pozornost a

schopnost oddálit uspokojení.

Každodenní život je v porovnání s virtuální realitou nudný. Když naše děti přijdou do školy, jsou vystaveny lidským hlasům a přiměřené vizuální stimulaci.

Oproti televizní obrazovce, která je bombarduje grafickými explozemi a speciálními efekty, je to velký rozdíl. Po hodinách zažité virtuální reality může být pro naše děti nesmírně obtížné přijímat a zpracovávat informace, které získaly ve třídě.

Jejich mozek je totiž zvyklý na vysokou míru stimulace, kterou mu zajišťují různé videohry. Neschopnost zpracovat nižší úroveň stimulace může dětem ve škole způsobit značné problémy.

Technologie nás kromě jiného odlučují od našich dětí a rodin i po emocionální stránce. Emoční dostupnost rodiče je pro mozek dítěte tou nejdůležitější „živiinou“. Naše děti o ni bohužel stále více ochuzujeme.

5. Děti hýbou světem

„Můj syn nemá rád zeleninu.“ „Nechce mi chodit spát brzy.“ „Nechce mi jíst snídani.“ „Nehraje si s hračkami, ale umí si hezky hrát na iPadu.“ „Odmítá se mi sám oblékat.“ „Nechce mi jíst sama.“

Tyto věty slýchávám od rodičů neustále. Odkdy děti diktují rodičům, jak je mají vychovávat? Necháme-li vše na našich dětech, budou jíst jen špagety se sýrem a buchty, sledovat televizi, hrát si na tabletu a spát nebudou téměř vůbec.

Jaký význam má dát jim všechno, co chtějí, když víme, že to pro ně není dobré? Bez vhodné stravy a kvalitního spánku budou ve škole unavené, podrážděné, úzkostlivé a nepozorné.

Kromě toho jim předáváme informaci, že si mohou dělat, co chtějí, a nemusí dělat nic, co nechtějí. Ve výchově chybí rozměr „musí se udělat“. Chceme-li v životě dosáhnout svých cílů, musíme dělat i to, co je potřeba, ačkoli to pro nás není zrovna atraktivní.

Pokud dítě chce mít samé jedničky, musí se učit a pracovat. Pokud chce být úspěšné ve fotbalu, musí každý den trénovat.

Naše děti dobře vědí, co chtějí, ale je pro ně velmi těžké dělat to, co je potřeba, aby dosáhli svého cíle. Cíle se pro ně stávají nedostižnými a děti zůstávají zklamané.

Trénujte jejich mozek

Změňte život svého dítěte tím, že začnete trénovat jeho mozek. Díky tomu bude schopno fungovat na sociální, emocionální a vzdělávací úrovni.

1. Nebojte se stanovit hranice. Děti je pro svůj zdravý vývoj potřebují!

Udělejte časový harmonogram, kdy se bude jíst, kdy se půjde spát a kdy se budou moci hrát s technologiemi

Uvažujte nad tím, jaký to má pro ně význam. Neřídte se tím, co chtějí nebo nechtějí dělat. Později se vám za to poděkují. Být rodičem vůbec není jednoduché. Mnohdy je třeba se vynalézt a být kreativní, protože děti chtějí dělat pravý opak toho, co je pro ně skutečně dobré.

Děti potřebují snídani a nutričně bohatou stravu. Musí trávit čas venku a chodit spát ve stejném (rozumném) čase, aby mohly druhý den ve škole správně fungovat!

Pokuste se „nepopulární aktivity“ změnit na zábavné a emocionálně stimulující hry

2. Omezte technologie a spojte se s vašimi dětmi

Překvapte své děti květinami, usmějte se na ně, lechtejte je stéblem, napište jim láskyplný odkaz a strčte jim ho do školní tašky nebo pod polštář, vezměte je na oběd během školního dne, zatančete si s nimi, rozpoutejte polštářovou bitvu.

Večeřte spolu jako rodina, zorganizujte si večer stolních her, jezděte na kole, vyberte se na noční toulky s lucernou.

3. Trénujte oddalování uspokojení

Nechte je čekat: je zcela v pořádku, pokud se děti chvíli nudí – je to první krok ke kreativě!

Postupně prodlužujte čas čekání mezi „chci“ a „dostávám“.

Omezte používání technologií v autě a restauraci a místo toho je naučte krátit si čas rozhovorem nebo hrou.

Omezte neustále vyjídání.

SITUACE ZE ŽIVOTA Jak postupovat?

Syn bere dětem na pískovišti hračky z ruky, pokud jemu někdo něco vezme, sype na něj písek a někdy ho i uhodí.

BATOLE – radí Eva Labusová

Projevují-li nejmenší děti agresi, vždy bych se zamyslela nad tím, **kde se jí mohly přiučit.** Když podobné situace rozebírám s rodiči v poradně, často se ukáže, že oni sami, nebo třeba prarodiče proti jejich vůli, dítě fyzicky trestají nebo jsou k němu jinak agresivní. Další věc, která dítěti pomáhá, je možnost vyplakání, vyztekání a prožití obtížné emoce. Když se dítě dostane do afektu nebo je nějak přetíženo, **potřebuje si silnou emoci**

projit. Rodič by mu při tom měl být nablízku, podržet ho třeba v náručí, dát hajevo, že dítě chápe. To neznamená, že zároveň schvaluje nevhodné chování, např. právě agresi nebo nějakou destrukci. Usilujeme o rovnováhu mezi přiměřeným ukázkováním dítěte a zároveň podporou jeho sebe-vědomí. Hlavním motivačním faktorem by pro potomka měl být **vztah s rodiči a jejich příklad,** nikoli strach z trestu nebo zmanipulování. Většina rodičů,

s nimiž pracuji, přiznává, že děti fyzicky trestají, hlavně když jsou sami v afektu, a že je to později mrzí. **Mějme trpělivost, vše vysvětlujeme a budme připraveni opakovaně připomínat, co považujeme za důležité.** Nedopouštějme ale inflaci slov – když na naši výzvu dítě napotřetí nezareaguje, jděme k němu a jemně mu v nežádoucím chování zabraňme. A budme připraveni pomoci mu zvládnout silnou emoci.

Nevím, jak dostat dceru z hřiště. Když máme odejít, začne se schovávat a lítat. Nakonec jí musím za jejího řevu odtáhnout.

PŘEDŠKOLÁK – radí Katka Králová

Většinou se to děje proto, že **se to dítě dozví jako hotovou věc** ve chvíli, kdy je třeba odejít. Rodič zahlásí: „Půjdeme, už musíme na večeri,“ a čeká, že dítě hned poslechne. Ale zkuste si představit, jak to může být těžké odejít od něčeho, co vás baví a co je příjemné. Třeba když sedíte s kamarádkou na kafi a najednou by vám zavolal manžel, že se rozhodl vás vyzvednout a stojí před kavárnou, tak ať se rychle

rozloučíte. Jak by vám bylo? Spouště nepříjemných pocitů a scén se dá předejít tím, že **se s dítětem domluvíte dopředu.** A pak čtvrt, půlhodinky před odchodem s ním promluvíte o tom, co ještě potřebuje dokončit: dostavět na písku silnici, jít na klouzačku? Někdy se ale odchod nepodaří v klidu, ani když se domluvíte. Pro dítě je prostě moc těžké odejít od bábovek a pláče. I tak s ním můžete zůstat na jedné lodi.

Nebrat to, jako že zase dělá scény, ale tak, že **pro něj není jednoduché.** A jestli to potřebuje vyplakat, můžu tam být pro něj a nezatěžovat situaci svým naštváním. Věta „tak přišťe nikam, když neumiš poslechnout, a pojď sem, nebo ti dám na zadek“ nikomu v klidu odejít nepomohla. Když ale řeknete třeba „já vím, je to pro tebe těžký, vlastně to chápu, že pláčeš“, může se stát, že se vypláče daleko rychleji. A oba z toho budete mít lepší pocit.

Syn lže a chodil i za školu. Když jsme na to přišli, dušoval se, že už bude hodný, ale pak opět lhal.

ŠKOLÁK – radí Katka Králová

Tohle bývá časté, **když rodiče řeší s dětmi průšvihy tím, že jim domlouvají,** vysvětlují jim, jak je tohle chování špatné, a chtějí po nich, aby slíbily, že už to neudělají. Jenže se **zapomínají ptát po důvodech.** Je to stejné jako hasit požár a nevěšmnořit si, že je někde zkrat a že

zásuvky šlehalí jiskry. Když ten „zkrat“ neobjevíme, brzy bude hořet znovu. Takže se potřebujete syna ptát, co ho k jeho chování vede. Ale ne způsobem „můžeš mi laskavě vysvětlit, proč nám lžeš?“ Když jste parťáci, chcete druhému porozumět, ne ho sprdnout. **Ptejte se**

s upřímným zájmem, bez odsuzujících komentářů, a víc naslouchejte, než mluvíte. Jako dobrému příteli, který má problém. Váš syn potřebuje cítit, že jste tu s ním a že ho chcete pochopit, aby se vám svěřil. Možná ho štvete spolužák? Možná měl konflikt s matikářem? Možná se mu

4. Učte vaše děti monotónní práci již od raného dětství – je to základ pro schopnost pracovat
Nechte je, ať samy vykonávají činnosti jako skládání prádla, úklid hraček, věšení oblečení na šňůru, vybalování potravin, prostírání stolu, příprava oběda, stlaní. Buďte kreativní. Vymyslete, jak udělat věci zajímavými a zábavnými, aby si je mozek spojoval s něčím pozitivním.

Dcera doma nepomáhá, ve svém pokoji si neuklízí. Myslela jsem, že ji nepořádek časem donutí, ale ne. A já po čase vždy vyměknu a poklidím, protože se bojím, že by se nám po bytě mohli rozlézat brouci (pod postelí jsou i zbytky jídla).

Jestliže pubertální dítě doma s ničím nepomáhá, obávám se, že **něco bylo špatně dávno předtím.** O tom, jak dospívající s rodiči spolupracují, se bez přehánění **rozhoduje v batolecím a předškolním věku.** Dospívající bývají vytíženi vlastními povinnostmi a kolikrát se vracejí domů až večer, utahaní, navíc s vidinou školních úkolů. Mládež často považuje domácí práce spíše za – použiji jejich výrazu – „opruz“. Co s tím? **Začněme už u nejmenších dětí.**

Využijme jejich přirozeného nadšení, s chutí vykonávají ty nejbanálnější práce. Když je navíc vedeme k tomu, že v rodině všichni přispívají svým dílem k tomu, aby se tu všem líbilo, a necháme už malým dětem jejich povinnosti, které s věkem narůstají, obvykle na tom puberta moc nezmění. No, a pokud se něco nepovedlo a dospívající skutečně nespolupracuje, opět je k dispozici **metoda přirozeného důsledku** – když v praxi ukážeme, že prádlo se samo nevypere a jídlo samo nepřipraví, většinou to i největší lenochy rozpohybuje.

Pokojíky teenagerů jsou ovšem kapitolou samy pro sebe. V nich, pokud to jde, respektujeme soukromí. Ale opět můžeme dát hranici – bude-li v pokoji zápach nebo vyslovená špína, ať jeho obyvatel počítá s tím, že to rodič – v rodičovském bytě – vezme do svých rukou. A připomínám rčení, že **na prahu dospělosti by se už děti v bytech svých rodičů měly začít chovat jako hosté** a pozvolna vyhlížet a připravovat odlet do vlastního hnízda. Mamahotely opravdu nejsou dobrý nápad...

5. Učte je sociálním dovednostem

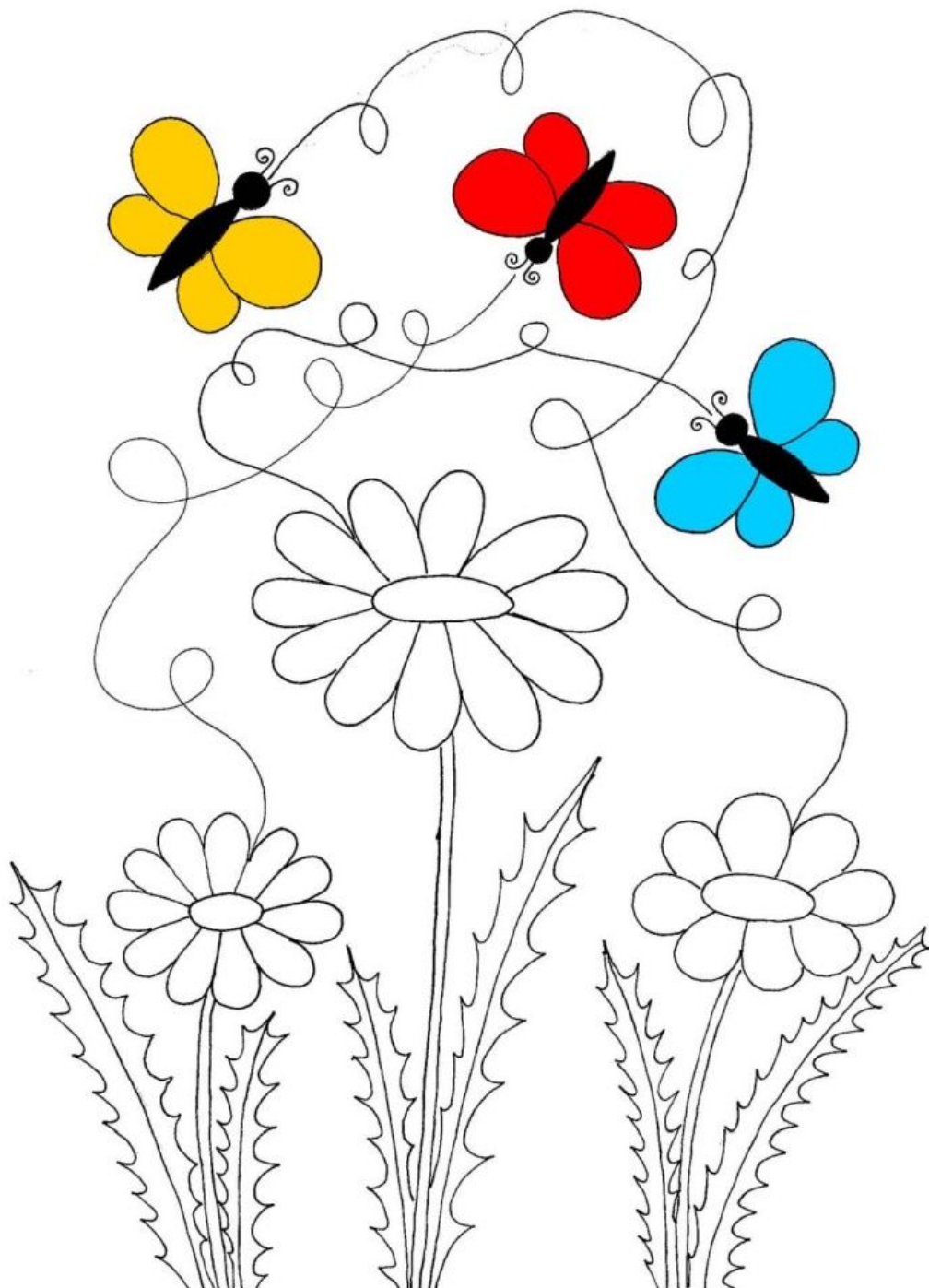
Naučte je, že je třeba střídat, dělit se o věci s druhými, přehrávat i vyhrávat, dělat kompromisy, skládat druhým komplimenty, používat „kouzelná“ slovíčka: prosím a děkuju.

Z praxe vím, že v tom momentě, jak rodiče změní pohled na rodičovství, své chování změní i děti. Pomozte vašim dětem v životě uspět – trénujte jejich mozek a posilujte ho!

ĚTSKÉ STRÁNKY

MOTÝLCI A KYTIČKY

Doleťte ke správné kytice a vybarvěte ji stejnou barvou, jakou má motýlek.

www.detskestranky.cz © imprimis